

Διάγραμμα του διαλόγου Πρωταγόρας (κεφάλαια ΙΓ' - ΛΒ', ΛΕ' - ΛΗ')

Συνέχεια φιλοσοφικής συζήτησης	ΙΓ'	Ο Πρωταγόρας, για να αποδείξει ότι η αρετή διδάσκεται, καταλήγει σε δύο συμπεράσματα: α) όλοι οι άνθρωποι τιμωρούν τον άδικο, β) οι ποινές επιβάλλονται, για να βοηθήσουν τους ανθρώπους ν' αποκτήσουν την αρετή όσοι δεν την έχουν.
	ΙΔ'	Ο Πρωταγόρας υποστηρίζει ότι η αντίρρηση του Σωκράτη (κεφ. Ι') σχετικά με το διδακτό της αρετής είναι αβάσιμη, διότι θα ήταν παράδοξο οι ενάρετοι να μη διδάσκουν την αρετή στους γιους τους.
	ΙΕ'	Ο Πρωταγόρας θεωρεί ότι το ενδιαφέρον των αθηναϊκών οικογενειών και της αθηναϊκής πολιτείας για την ηθική διαπαιδαγώγηση των νέων φανερώνει ότι η αρετή διδάσκεται.
	ΙΣΤ'	Ο Πρωταγόρας αντικρούει την αντίρρηση του Σωκράτη (κεφ. Η') ότι οι ενάρετοι άνθρωποι δεν κάνουν ενάρετα παιδιά, λέγοντας ότι η αρετή διδάσκεται σε όλους, αλλά η έλλειψη φυσικής προδιάθεσης μπορεί να γίνει εμπόδιο στη μάθηση.
Το δεύτερο διαλεκτικό μέρος (Το πρόβλημα της ενότητας της αρετής)	ΙΖ'	Ο Σωκράτης ρωτά αν είναι πολλές οι αρετές ή μία με πολλά ονόματα.
	ΙΗ'	Ο Πρωταγόρας απαντά στον Σωκράτη λέγοντας ότι η αρετή είναι μία και οι διαφορετικές αρετές είναι μέρη μιας ενιαίας αρετής. Ο Σωκράτης μέσα από τις διακρίσεις των αρετών αναζητεί σχέσεις ομοιότητας.
	ΙΘ'	Ο Σωκράτης αποδεικνύει ότι ο ισχυρισμός του Πρωταγόρα ότι τα μέρη της αρετής διαφέρουν μεταξύ τους ποιοτικά είναι αβάσιμος, διότι η δικαιοσύνη και η οσιότητα μοιάζουν ή ταυτίζονται. Ο Πρωταγόρας δέχεται ως ένα μόνο βαθμό την ομοιότητα μεταξύ τους.
	Κ	Ο Σωκράτης υποχρεώνει τον Πρωταγόρα να δεχτεί το λογικό συμπέρασμα ότι η <u>σωφροσύνη ταυτίζεται με τη σοφία</u> .
	ΚΑ'	Ο Πρωταγόρας με μικρό λόγο αποδεικνύει ότι το ωφέλιμο δεν ταυτίζεται με το αγαθό, αφού η έννοια της ωφέλειας είναι σχετική. Ο Σωκράτης καταλήγει στην <u>ταύτιση της σωφροσύνης με τη δικαιοσύνη</u> .
Η κρίση του διαλόγου (Η παρεκτροπή της συζήτησης)	ΚΒ'	Ο Σωκράτης σηκώνεται να φύγει, διότι η μακρηγορία του Πρωταγόρα δεν αφήνει περιθώρια για διάλογο. Παρεμβαίνει ο Καλλίας και τον εμποδίζει να φύγει. Ο Σωκράτης κάνει έκκληση να συζητήσουν με διαλεκτική βραχυλογία.
	ΚΓ'	Μετά τον Καλλία παρεμβαίνουν ο Αλκιβιάδης, υπέρμαχος της διαλεκτικής του Σωκράτη, και ο Κριτίας που ζητεί να μη διακοπεί η συζήτηση και ο Πρόδικος, που επιδεικνύει τη σοφία του στη διάκριση των συνωνύμων.
	ΚΔ'	Ο Ιππίας ζητεί από τους δύο συνομιλητές αμοιβαίες υποχωρήσεις, για να συνεχιστεί ο διάλογος.
	ΚΕ'	Οι δύο συνομιλητές πείθονται να συνεχίσουν τη συζήτηση και ο Πρωταγόρας δέχεται απρόθυμα να θέτει τα ερωτήματα.

Διάγραμμα του διαλόγου Πρωταγόρας (κεφάλαια ΙΓ' - ΛΒ', ΛΕ' - ΛΗ')

Το τρίτο σοφιστικό μέρος (Η ερμηνεία της ωδής του Σιμωνίδη)	ΚΣΤ'	Ο Πρωταγόρας προσκαλεί τον Σωκράτη σε ερμηνεία μιας ωδής του Σιμωνίδη, η οποία αναφέρεται στο θέμα της αρετής.
	ΚΖ'	Ο Σωκράτης, ερμηνεύοντας την ωδή του Σιμωνίδη, οδηγεί τον Πρόδικο σε λάθος. Στη συνέχεια, αποφασίζει να παρουσιαστεί η ερμηνεία της ωδής σε συνεχή λόγο.
	ΚΗ'	Ο Σωκράτης μιλά για τις απαρχές της φιλοσοφίας στην Κρήτη και στη Σπάρτη. Ο χαρακτήρας της λακωνικής αγωγής και η παράδοση της λακωνικής βραχυλογίας. Ο Σωκράτης υποθέτει ότι ο Σιμωνίδης έγραψε την ωδή αυτή για την αρετή, επειδή ζήλεψε τη φήμη του Πιττακού, που είπε το ρητό «είναι δύσκολο να είναι κανείς καλός».
	ΚΘ'	Ο Σωκράτης παρατηρεί ότι η ωδή είναι αντίλογος στο ρητό του Πιττακού, διότι ο Σιμωνίδης πιστεύει ότι είναι δύσκολο να κερδίσει και να κατακτήσει κανείς την αρετή.
	Λ'	Ο Σωκράτης συμφωνεί με τον ποιητή για τη σχετικότητα της αρετής, αφού συμπεραίνει ότι κάποιος μπορεί να γίνει ενάρετος, αλλά δεν μπορεί να παραμείνει ενάρετος.
	ΛΑ'	Ο Σωκράτης, ολοκληρώνοντας την ερμηνεία της ωδής του Σιμωνίδη, λέει ότι «οὐδείς ἐκὼν κακός» (κανένας δεν είναι κακός με τη θέλησή του).
	ΛΒ'	Ο Πρωταγόρας υποχρεώνεται πάλι να λάβει μέρος στον διάλογο, με την προϋπόθεση να απαντά σε ερωτήσεις του Σωκράτη.
Το τρίτο διαλεκτικό μέρος	ΛΕ'	Ο Σωκράτης ταυτίζει το ευχάριστο με το αγαθό και το δυσάρεστο με το κακό. Ο Πρωταγόρας δεν παραδέχεται την ταυτότητα.
	ΛΣΤ'	Ο Σωκράτης αποδεικνύει ότι η ηδονή επιδιώκεται ως αγαθό, ενώ η λύπη αποφεύγεται ως κακό.
	ΛΖ'	Ο Σωκράτης αποδεικνύει ότι η ήττα από τις ηδονές οφείλεται στην αμάθεια. Είναι αναγκαία μια 'μετρητική επιστήμη' για τις απολαύσεις και τις πικρίες.
	ΛΗ'	Ο Σωκράτης αποδεικνύει ότι κανείς δεν πράττει με ευχαρίστηση το κακό.